ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΓΟΗΤΟΣ ΝΤΕ ΡΙΣΕΛΙΕ

ΙΣΤ'

Α ὅσο περνοῦσε ὁ καιρός, τόσο ὁ βασιλεὺς Λουδοβῖκος ΙΕ' μεταβαλλόταν. Ἀπομακρυνόταν διαρκῶς ἀπ' τὴ γυναῖκα του, τὴ θεοφοβούμενη βασίλισσα Μαρία Λεζίνσκα καὶ συχνὰ τὸ ἔκαζε ἀπὸ τὸ παλάτι γιὰ νὰ συμμετέχη σὲ διάφορα εὔθυμα σουπὲ ποὺ ὀργάνωναν γιὰ νὰ τὸν διασκεδάζουν οἱ εὐνοούμενοί του αὐλικοί.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἀκριβῶς, ὁ Ρισελιὲ ἐπεδίωξε νὰ προσεγγίση τὸν βασιλέα καὶ νὰ γίνη φίλος του. Ὁ πρωθυπουργὸς Φλερὺ τὸν διευκόλυνε σ' αὐτό, προσκαλῶντας τον στὰ σουπέ, ποὺ τόσο ἄρεσαν στὸν Γάλλο μονάρχη. Μὰ ἂν ἤξερε, ὅτι ὁ Ρισελιέ, προσεγγίζοντας τὸν βασιλέα, ἤθελε νὰ γίνη πρωθυπουργός, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἔκανε ποτὲ ἕνα τέτοιο πρᾶγμα.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὁ ἥρως μας κατώρθωσε νὰ κερδίση τὴν εὔνοια καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ Λουδοβίκου ΙΕ'. Μὰ ὁ Φρονσάκ, ὁ ὁποῖος ἦταν κατὰ βάθος πολὺ πονηρός, ἀπόφευγε νὰ ἐκμεταλλευθῆ στὰ φανερὰ τὴν εὔνοια αὐτὴ καὶ προτίμησε μὲ πλάγια μέσα ν' ἀποσπάση ἀπ' τὸν βασιλέα ὅ,τι ζητοῦσε.

Βλέποντας λοιπόν, ὅτι ὁ Λουδοβῖκος ΙΕ' ἀπομακρυνόταν ὁλοένα ἀπὸ τὴ σύζυγό του, σκέφτηκε νὰ τοῦ βρῆ μιὰ εὐνοουμένη τοῦ χεριοῦ του, ἡ ὁποία νὰ τὸν ἐξυπηρετῆ στὰ συμφέροντά του καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ διάλεξε τὴν κόμησσα ντὲ Μαγιύ, ἡ ὁποία ἀπὸ καιρὸ ἀγαποῦσε μυστικὰ τὸν βασιλέα. Μὰ ἐπειδὴ αὐτὴ ἦταν πολὺ σεμνή, μετὰ τὶς πρῶτες δοκιμές, τὴν ἀντικατάστησε μὲ τὴν ἀδελφή της Παυλίνα, ἡ ὁποία ἦταν περισσότερο τολμηρὴ κ' ἔτρεφε ἀπὸ καιρὸ τὴ φιλοδοξία νὰ γίνη βασιλικὴ εὐνοουμένη γιὰ νὰ κυβερνήση τὴ Γαλλία.

Ὁ Λουδοβῖκος ΙΕ', μόλις τὴν εἶδε, εὐχαριστήθηκε, ὄχι τόσο ἀπὸ τὴν ὠμορφιά της, ὅσο ἀπὸ τὸ πνεῦμα της καὶ τὴν ἔπῆρε στὸ παλάτι.

Ἡ κόμησσα ντὲ Μαγιύ, ἡ ὁποία ἐξακολουθοῦσε ν' ἀγαπᾶη τὸν βασιλέα, τοῦ συγχώρησε εὔκολα αὐτὴ τὴν ἀπιστία καὶ παραχώρησε μάλιστα τὰ διαμερίσματά της στοὺς δυὸ ἐρωτευμένους γιὰ φωλιὰ τῆς ἀγάπης τους.

Ἐκεῖ μέσα, ὁ Γάλλος μονάρχης διασκέδασε ἐπὶ μερικὲς βδομάδες πότε μὲ τὴ μιὰ καὶ πότε μὲ τὴν ἄλλη ἀδελφή. Μὰ ἡ γυναικεία φλυαρία κατέστρεψε γρήγορα τὰ πάντα. Ἡ Παυλίνα ἔκανε μιὰ μέρα τὴν ἀνοησία νὰ πῆ σὲ κάποια αὐλική, ὅτι ἀγαποῦσε τὸν βασιλέα. Αὐτὸ ὅμως ἔφτασε γιὰ νὰ τὸ μάθη ὅλη ἡ Γαλλία καὶ νὰ ξεσπάση τὸ σκάνδαλο.

Τότε ὁ βασιλεὺς γιὰ νὰ τὸ συγκαλύψη, ἀποφάσισε νὰ παντρέψη τὴν Παυλίνα. Ὡς σύζυγό της διάλεξε τὸν ἀνεψιό του, δοῦκα ντὲ Βαντιμύγ, ὁ ὁποῖος δέχτηκε πρόθυμα τὸ συνοικέσιο, ἀφοῦ ὁ βασιλεὺς τοῦ παραχώρησε ὡς προῖκα 200.000 φράγκα εἰσόδημα, ἕνα μεγάλο διαμέρισμα στὶς Βερσαλλίες γιὰ κατοικία καὶ πολλὰ ἄλλα προνόμια.

Ὁ γάμος ἔγινε πράγματι καὶ ἐκλογήθηκε ἀπὸ τὸν ἀρχιεπίσκοπο τῶν Παρισίων. Μὰ ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς δὲν ἤθελε νὰ ἐγκαταλείψη τὴν Παυλίνα στὸν σύζυγό της, τοὺς συνόδευσε μετὰ τὴν τελετὴ ὥς τὴν νυφικὴ τους παστάδα. Ἐκεῖ ὅμως, ἀντὶ νὰ μπῆ μέσα ὁ γαμπρός, μπῆκε ὁ Λουδοβῖκος ΙΕ', ἐνῶ ὁ δοῦξ ντὲ Βαντιμὺγ ἔσπευσε νὰ ἐξαφανιστῆ.

Ἂν καὶ ἡ πρῶτες αὐτὲς εὐνοούμενες τοῦ Γάλλου βασιλέως ἦσαν μᾶλλον φτωχές, ἐν τούτοις δὲν τοῦ στοίχιζαν πολύ. Στὰ 1739 δὲν δαπάνησε παραπάνω ἀπὸ 50.000 φράγκα γιὰ τὰ ἐρωτικά του ἔξοδα. Μὰ δὲν ἄξιζαν καὶ παραπάνω. Ἡ κόμησσα ντὲ Μαγιὺ εἶχε ἀρχίσει πειὰ νὰ γίνεται γεροντοκόρη κ' ἡ ἀδελφή της Παυλίνα εἶχε λαμπρὸ μακρὺ σὰν στρουθοκάμηλος, περπατοῦσε σὰν γρεναδιέρος κ' ὁ ἰδρῶτας της μύριζε ἀταίσια.

Παρ' ὅλ' αὐτά, ὁ βασιλεὺς τὴν προτιμοῦσε ἀπὸ τὴν ἀδελφή της, γιατὶ ἦταν ὁρμητικὴ καὶ παράφορη.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγους μῆνες μετὰ τὸ γάμο της —λιγώτερους ἀπὸ τοὺς συνηθισμένους ἐννέα— ἡ Παυλίνα βρέθηκε σ' ἐνδιαφέρουσαν κατάσταση καὶ συγχρόνως δυνατὸς πυρετὸς τῆς ἐκδηλώθη. Ὅλη ἡ Αὐλὴ τότε, γιὰ νὰ εὐχαριστήση τὸν βασιλέα, μεταφέρθηκε στὰ διαμερίσματά της. Τέλος ἕνα πρωῒ γέννησε κ' ὁ βασιλεύς, ὁ ὁποῖος παραστεκόταν κοντά της, δέχτηκε στὴν ἀγκαλιά του ἕνα ὡραῖο ἀγόρι, ποὺ τοῦ ἔμοιαζε καταπληκτικά. Τὸ ἀπόθεσε ἐπάνω σ' ἕνα πάπλωμα ἀπὸ βελοῦδο πορφυρὸ καὶ δὲν κουράστηκε νὰ τὸ κυττάζη ἐπὶ ὧρες ὁλόκληρες μὲ προγματικὰ πατρικὴ τρυφερότητα.

Μὰ ἡ κατάσταση τῆς μητέρας χειροτέρευε μετὰ τὸν τοκετὸ κ' ἔπειτα ἀπὸ δυὸ μέρες ἡ φτωχὴ γυναῖκα πέθανε. Ὁ θάνατός της προκάλεσε στὸ βασιλέα ἐξαιρετικὴ ὀδύνη, μὰ δὲν δυσκολεύτηκε νὰ παρηγορηθῆ, γιατὶ γνώρισε στὴν κηδεία της τὴν τρίτη ἀδελφή της, Μαρία Ἄννα, μαρκησία ντὲ λὰ Τουρνέλ.

Ὡραία, μεγαλοπρεπής, μὲ μάτια γλυκύτατα καὶ μὲ χαρακτηριστικὰ λεπτότατα, μ' ἕνα χαμόγελο παιδιάστικο, ἡ μαρκησία ντὲ λὰ Τουρνὲλ ἄρεσε ἀμέσως στὸν βασιλέα. Ἔννοιωσε κ' αὐτὴ μεγάλη συμπάθεια καὶ μόλις γύρισε ἀπ' τὴν κηδεία στὰ διαμερίσματά του, ἐξομολογήθηκε τὸ καινούργιο αἴσθημά του στὸ Ρισελιέ, τὸν μόνο ἄρχοντα τῆς Αὐλῆς, στὸν ὁποῖο φερόταν σὰν νὰ ἦταν ἴσος του.

Ὁ Ρισελιέ, γεμᾶτος ἐλπίδες τότε, ἄρχισε νὰ κάνη ὅ,τι μποροῦσε γιὰ νὰ πετύχη τὴν εὔνοια τῆς μαρκησίας καὶ γιὰ νὰ διευκολύνη τὴν προσέγγισί της μὲ τὸν βασιλέα. Τὴν ἐπισκεπτόταν σχεδὸν καθημερινῶς καὶ τῆς ἐπανελάμβανε διαρκῶς τὰ κολακευτικὰ λόγια ποὺ ἔλεγε ὁ βασιλεὺς γι' αὐτή.

Ὅταν πάλι βρισκόταν κοντὰ στὸν βασιλέα, δὲν ἔχανε τὴν εὐκαιρία νὰ τοῦ ἐκθειάζη τὰ θέλγητρά της, νὰ τοῦ λέη ὅτι κ' αὐτὴ δὲν ἦταν ἀδιάφορη πρὸς τὸ αἴσθημά του καὶ ν' ἀνάβη ἔτσι περισσότερο τὸ πάθος του.

Ὁ Λουδοβῖκος 15ος.

Τέλος, μιὰ μέρα, ὁ βασιλεὺς παρακάλεσε τὸ Ρισελιὲ ν' ἀνακοινώση στὴ μαρκησία ντὲ λὰ Τουρνέλ, ὅτι ἐπιθυμοῦσε νὰ τὴν κάνη εὐνοουμένη του.

Ὁ Ρισελιὲ ἔτρεξε ἀμέσως στὸ σπίτι της κ' αὐτὴ μόλις ἄκουσε τὴ βασιλικὴ πρότασι, τὴν ὁποία ἄλλωστε περίμενε, ἀπάντησε :

— Ξέρω πολὺ καλά, ὅτι συντελέσατε σεῖς γιὰ νὰ μ' ἀγαπήση ὁ βασιλεύς, περισσότερο ἴσως ἀπὸ τὰ θέλγητρά μου. Δὲν θὰ σᾶς κρύψω βέβαια, ὅτι δὲν εἶμαι καθόλου ἀδιάφορη στὰ νέα ποὺ μοῦ φέρνετε. Μὰ ἐπειδὴ σὲ μιὰ ὑπόθεσι τόσο λεπτὴ χρειάζεται κανεὶς ἕναν καλὸ σύμβουλο, διαλέγω ἐσᾶς γιὰ σύμβουλό μου.

Ἀφοῦ σκέφτηκαν λοιπὸν ἐπὰ ἀρκετὴ ὥρα, ἀποφάσισαν, προτοῦ ἡ μαρκησία δεχτῆ τὴν πρότασι τοῦ βασιλέως, νὰ ἀξιώση ἀπ' αὐτὸν τὴν ἀποτομὴ ἀπὸ κοντά του τῆς ἀδελφῆς της κομήσσης ντὲ Μαγιύ, τὴν τιμὴ νὰ τὴ διακηρύξη ἐπισήμως εὐνοουμένη του, νὰ τῆς δώση τὸν τίτλο τῆς δουκίσσης κ' ἕνα μεγάλο εἰσόδημα.

Παρ' ὅλ' αὐτά, ἡ μαρκησία ντὲ λὰ Τουρνὲλ δὲν ἀγαποῦσε καθόλου τὸν βασιλέα κ' ὅ,τι ἔκανε, τὸ ἔκανε ἀπὸ συμφέρον. Στὴν πραγματικότητα, ἡ καρδιά της ἀνῆκε στὸν ἀνεψιό τοῦ Ρισελιέ, κόμητα ντ' Ἀζενουᾶ, ὁ ὁποῖος τὴν ἀγαποῦσε μὲ πάθος.

Μὰ στὸ Ρισελιὲ δὲν ἄρεσε καθόλου τὸ εἰδύλλιο αὐτό, γιατὶ ἤξερε, ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα, ὁ βασιλεὺς θὰ τὸ ἀντιλαμβανόταν. Γιὰ νὰ χωρίση λοιπὸν τοὺς δυὸ ἐρωτευμένους, προσκάλεσε ἀπὸ τὸ Λανγκεντὸκ μιὰ κυρία, ἡ ὁποία τὸν εἶχε ἀγαπήσει ἄλλοτε. Ὅταν αὐτὴ ἔφτασε στὸ Παρίσι, ἀφοῦ τῆς μίλησε πρῶτα γιὰ τὸ πάθος τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν κυρία ντὲ Τουρνέλ, τῆς ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκη νὰ προσελκύση κοντά της τὸν κόμητα ντ' Ἀζενουᾶ, γιὰ νὰ βγάλη τὸν βασιλέα ἀπ' τὴ σκοτούρα ἑνὸς ἀντιζήλου.

Ἡ κυρία αὐτή, καταγοητευμένη ποὺ τὴν εἶχαν προσκαλέσει ἔτσι ἀπρόοπτα στὴν Αὐλή, βάλθηκε ἀμέσως μὲ ὅλη της τὴ δύναμι νὰ ἐξυπηρετήση τὸ Ρισελιέ. Ἦταν ὡραία, ἤξερε καλὰ ἀπὸ ἔρωτα κ' ὁ Ρισελιὲ τῆς εἶχε δώσει πολλὰ μαθήματα σχετικῶς.

Ἔτσι ὁ Ἀζενουᾶ μόλις τὴν εἶδε, ἄρχισε πρῶτος τὴν ἐπίθεσι.

Αὐτὸ ἀκριβῶς ἤθελε κ' ἡ ἐπαρχιώτισσα κυρία καὶ δὲν δυσκολεύτηκε καθόλου νὰ τοῦ χαρίση τὸν ἔρωτά της. Ὁ ντ' Ἀζενουᾶ, μὲ τὴν ἰδέα ὅτι διέπραττε μιὰ ἀξιοκατάκριτη ἀπιστία πρὸς τὴ μαρκησία ντὲ Τουρνέλ, ἔκρυψε τὸ εἰδύλλιό του ἀπ' ὅλους καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τὸ Ρισελιέ.

Ἡ καινούργια φίλη του ὅμως δὲν τὸν ἄφνε σὲ ἡσυχία καὶ τοῦ ἔστελνε ἀλλεπάλληλες ἐπιστολές, γεμάτες φλόγα καὶ πάθος.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ συνέχεια.